

פרשת לך לך

אברהם אבינו מופיע על במת ההיסטוריה העולמית והיהודית אברהם מחפש את האמת, חוקר דורש שואל, מתעניין ובודק. מי ברא כל אלה? דרך הבטה חודרת והעמקה במעשה בראשית הגיע למסקנה שיש מנהיג לבירה (לבנין הענק של העולם).

רק לאחר שחקר ודרש אברהם לגלות את בורא העולם, התגלה יוצר הכל ואמר לו: "אני הוא בעל הבירה".

דבר מעניין. מה ההבדל בין התחלות כל האמונות הנכזבות בעולם. כל משיחי השקר אשר ייסדו אמונה כל שהיא, באו וספרו: ישנתי, חלמתי, הופיע אלי שליח הא-ל ומספר מה שהוא רוצה.. ביהדות, להבדיל אלף אלפי הבדלות. המציאות היא הפוכה לגמרי. רק לאחר שאברהם, מייסד האומה היהודית, חקר בשכלו וגילה שיש הקב"ה בעולם, רק אז התגלה לו הבורא, אנחנו גילינו את הקב"ה ואז הקב"ה התגלה אלינו ולא להיפך.

החקירה וההתבוננות היא מיסודות היהדות.

והרמב"ם פסק: בהלכות יסודי התורה פרק ב' הלכות א'-ב': מסביר הרמב"ם כי אנו חייבים לאהוב וגם לפחד מהקב"ה שנאמר: ואהבת את ה' א-לוהיך וגם נאמר "את ה' א-לוהיך תירא" והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו? בשעה שיתבונן האדם במעשיו ובברואיו הנפלאים הגדולים ויראה מהם חכמתו של הבורא שאין לה קץ מיד הוא מגיע לדרגות האידיאליות של אהבה ויראה.

על כן אנו מבינים כי הנביא ישעיהו אומר לנו: שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה"ה מדענים גדולים גם הם עומדים ומשתאים להצביע על הסדר המופתי ומוכנים להודות כי הבריאה תוכננה ובוצעה בחכמה של מהנדס עם מחשבה אינסופית אלה שהודו בפה מלא גם חזרו למקורות היהדות (וישנם רבים הרואים ומנסים להתחמק כי בכל אופן ההודאה מחייבת לפעול אותם אחרת. ומי באמת רוצה להשתנות?) העוקב אחרי החוקיות שבטבע וכפי שאנו אומרים חוק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם, אילמלי משנים הם החוקים את הסדר, העול היה קורס מזמן- רק צריך לפקוח עיניים ולראות: חוק נתן ולא יעבור אומר לנו דוד המלך: "השמיים מספרים כבוד א-ל ומעשי ידיו מגיד הרקיע, אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם": כלומר אכן ההויה והבריאה כולה מספרת בעד עצמה בקול חרישי, אלא שאנו לוקים מעט באוזנינו ואין אנו שומעים את קולם. הסיבה לכך נולדנו ופקחנו עין להיות מורגלים לחיים הסובבים אותנו והפסקנו להתפעל מהם. אפשר רק חלילה לדמיין אם לא היו החוקים הללו, מה היה קורה? השמים מספרים בשקט ובדממה את גדולתו של הבורא, בלי נשמע קולם. על זה משלו משל. למלווה המציג צ'ק בנקאי חתום כהלכה על ידי מנהלי הבנק המוסמכים, הרי הצ'ק הזה מחייב ובעל תוקף בכל זמן. גם אם הצ'ק הזה יוצג בידי שליח אילם שאינו מסוגל לדבר, שכן הצ'ק מדבר בעד עצמו ודווקא כשמדובר באדם רמאי ובידו צ'ק מסופק, אולי: "צ'ק חיי" כדי לממשו הוא יצטרך לשלוח אדם אלים (ולא אילם) בעל ריב ומדון היודע לצעוק ולהתווכח. ולכן השמים מספרים "אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם". די בכך אם נפקח עין ונטה אוזן קשבת בלבד, אז נראה גילויים אלוקיים וכוח עליון שמלכותו בכל משלה.

ידוע הספור של אותו רב שבא אליו אדם ורצה להתווכח איתו אם יש א-לוקים בעולם אם אין. הגיע האדם לחדרו של הרב, והרב "התעכב". בינתיים אותו אדם הביט מסביב בחדר וראה תמונה מיוחדת מצוירת להפליא מושכת את הלב ומרתקת. התבונן האיש בתמונה ולאחר שהרב נכנס, שאל האדם את הרב מי צייר זאת? ענה הרב: "החתול שלי", ממשיך הרב ואומר החתול **במקרה** לקח את הזנב שלו וטבל אותה **במקרה** בצבעים שונים וצייר את היצירה הזאת" האדם קצת כעס ואמר לרב: "אתה מתלוצץ ולא מתאים לך לספר שקרים, הרי יצירת מופת זו רק אדם אומן ממדרגה ראשונה יכול ליצור יצירה כזאת" חייך הרב ואמר לו: "ישמעו אוזניך מה שפיך מדבר.. אם יצירה זו, תמונה זו לא יכולה להיווצר בצורה מיקרית, העולם הגדול שהוא כ"כ נפלא מסודר ומאורגן, חוקיות מדהימה האם אפשר לומר שהוא נוצר במקרה ואין מי שהוא שברא אותו? נבון האדם, הרהר ומצא את התשובה ואת דרך התשובה. זו הסגולה של יהודי להתבונן ולהתבונן האם אנו מבינים מאין זכה העם היהודי לאותה: "מוח יהודי" אשר העולם מזכה אותו בפרסי נובל. יותר מ-30% של מקבלי הנובל בעולם הם יהודים ואילו העם היהודי מהווה בקושי חצי אחוז מכלל האנושות!! מה נאמר למציאות הזאת? הלא דבר הוא! התכונה של אברהם אבינו עברה אלינו מדורי דורות, תכונת התבוננות.

הבה ונמשיך לראות והתבונן בעיניים של אמונה לראות את האידיאל "ומלכותו בכל משלה" הבה והיה יהודים! יהודים אלה שמתבוננים כמו אברהם אבינו! שנזכה!